

Mevrouw de Prinses Frederik der Nederlanden, geboren Prinses van Pruissen, echtgenoot van Onzen beininden Oom, Prins Frederik der Nederlanden, bezweek den 6den dezer, omstreeks 5 ure des namiddags, na een langdurig en geduldig lijden.

Met onderwerping hopen Wij in Gods wil te berusten en met gelatenheid te dragen de beproeving die daardoor Ons en Ons Huis heeft getroffen.

Wij twijfelen niet, Mijne Heeren, aan Uwe deelneming in deze Onze regtmatige droefheid, en bevelen U verder in Godes heilige bescherming.

Het Loo, den 9den December 1870.

WILLEM.

Aan
de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

[66. 2.] Alleen voor de leden gedrukt.

[66. 3.]

GEWIJZIGD ONTWERP van rouwbeklag.

» SIRE!

Met diep leedwezen heeft de Tweede Kamer der Staten-Generaal Uwer Majesteits mededeeling ontvangen van het overlijden van Hare Koninklijke Hoogheid Mevrouw de Prinses Frederik der Nederlanden, geboren Prinses van Pruissen.

Wij beseffen levendig, hoe smartelijk dit verlies Uwe Majesteit treft en in welk een rouw geheel Uw doorluchtig Huis, maar bovenal de hoogst eerbiedwaardige gemaal der overledene, zoowel als Hare kinderen gedompeld zijn. De natie, Sire, vereerde in Prinses Frederik eene Vorstin, wier leven zich door huisselijke deugd en onbekrompen weldadigheid kenmerkte. Bij haar verscheiden gevoelen wij op nieuw, dat het lief en leed van het Vorstelijk geslacht ook het onze is.

Mogen Uwe Majesteit en de overige leden van Uw Huis troost vinden in het bewustzijn, dat een Hoogere wil Hun deze beproeving heeft opgelegd, en dat de nagedachtenis der overledene bij het Nederlandsche volk in gezegend aandenken blijven zal.

[63. 7.]

EINDVERSLAG der Commissie van Rapporteurs voor het ontwerp van wet, houdende regeling der ontvangsten en uitgaven van het pensioenfonds voor Burgerlijke Ambtenaren over het jaar 1871, uitgebragt in de zitting van den 17den December 1870.

Bij de overweging van het wets-ontwerp tot regeling der ontvangsten en uitgaven van het Pensioenfonds voor burgerlijke ambtenaren over het jaar 1871, werden in sommige afdelingen, naar aanleiding van de laatste zinsneden der Memorie van Toelichting, beschouwingen omtrent de aangekondigde herziening der wet op de burgerlijke pensioenen ontwikkeld. Verscheidene leden verklaarden zich tegen het beginsel van de wet van 9 Mei 1846 (*Staatsblad* n°. 24), die pensioenverleening aan de ambtenaren van den Staat afhankelijk maakt van hunne deelgeregtigheid in een bijzonder fonds.

Eenige leden zouden het dan ook om deze reden goedkeuren, wanneer aan den druk dezer kortingen, althans ten deele, door afschaffing van de doorloopende kortingen een einde wierd gemaakt. Andere achten daarentegen meerderen grond voor eene afschaffing der afloopende kortingen aanwezig. Deze drukken veel zwaarder en zijn voor hen, die eerst op verder gevorderden leeftijd in de Staatsdienst treden, bepaald onbillijk. Vele leden kwamen echter met nadruk tegen eene al te spoedige wijziging der

kortingen voor het Pensioenfonds op. Tegenover de ambtenaren, die tot dusverre aan het bijeenbrengen van dat fonds moesten medewerken, zoude het niet van onbillijkheid zijn vrij te pleiten, als anderen tegenover dat fonds later even groote regten konden doen gelden, terwijl zij er minder toe bijdroegen. Maar bovendien zoude ontijdige inkrimping der bijdragen de toekomst van het fonds in de waagschaal stellen. Hoe kan men nu reeds met zekerheid bepalen, of het aan alle verpligtingen, welke daarop rusten, zal kunnen voldoen? Het wordt eerst mogelijk, wanneer de wet van 1846 volle 40 jaren zal hebben gewerkt. Dan kan de staat van baten en lasten worden opgemaakt. En wanneer de bijdragen voor het fonds in 1846 al eens te min mogten zijn berekend, dan mag er niet worden voorbijgezien, dat het aantal der ambtenaren die regt hebben daaruit later pensioen te trekken, sedert de oprigting van het fonds en vooral in de laatste jaren aanmerkelijk is toegenomen. Deze leden wilden daarom de Regering in dezen bedachtzaamheid aanbevelen.

De Commissie van Rapporteurs acht schriftelijke beantwoording dezer beschouwingen onnoodig en heeft ze daarom in haar *Eindverslag* opgenomen. Zij wenscht geen eigen oordeel uit te spreken.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs op 17 December 1870.

VAN SYPESTEYN.

TAK.

DU MARCHIE VAN VOORTHUYSEN.

VAN NAAMEN VAN EEMNES.

GULJÉ.

[37. 2.]

EINDVERSLAG der Commissie van Rapporteurs voor het ontwerp van wet tot bekrachtiging van den afstand aan de gemeente Veere van gronden en wateren der voormalige vesting aldaar. Uitgebragt in de zitting van den 15den December 1870.

Het wets-ontwerp betrekkelijk den afstand aan de gemeente Veere van gronden en wateren der voormalige vesting van dien naam, heeft bij het plaats gehad hebbend onderzoek alleen in ééne der afdelingen tot bedenking aanleiding gegeven. Men deed daar opmerken, dat de bij dit ontwerp behoorende overeenkomst, wat den vorm betreft, te wenschen overlaat. Zij is namens de gemeente gesloten en onderteekend door den burgemeester en den secretaris; terwijl wanneer het, zoo als hier, uitvoering van een besluit van den raad geldt, burgemeester en wethouders als vertegenwoordigers der gemeente moeten optreden. Men herinnerde daarbij wat met opzigt tot ditzelfde gebrek in den vorm bij de beraadslaging over met de gemeenten Bergen op Zoom en Maastricht gesloten overeenkomsten in de zitting der Kamer van 30 Junij jl. is voorgevallen. (Zie *Bijblad* 1869—1870, bladz. 1874 en volgg.) In de tweede plaats werd in de bedoelde afdeling de wensch geuit, dat de Regering nog besluiten mogt om de gemeente Veere te ontslaan van de verpligting in de overeenkomst uitgedrukt, om aan den Staat f 736,44 voor het overnemen van hier in aanmerking komende gronden te betalen. De gemeente was toch, blijkens de Memorie van Toelichting zelve, vroeger eigenaressen van die gronden. Zij zijn haar door een vroeger bestuur zonder enige vergoeding wederregtelijk ontnomen en als eigendom van den Staat beschouwd, die de voordeelen daarvan gedurende meer dan eene halve eeuw heeft genoten. Het was voor de gemeente Veere te harder thans de teruggaaf dier gronden te moeten kopen, omdat die gemeente bij de overeenkomst verpligt wordt, de daarop door den Staat aangelegde borstweringen te haren koste te doen afgraven, en dus ook uit dien hoofde, wil zij van